

BÔ YIN RÂ

HET BOEK
DER
GESPREKKEN

AURORA PRODUCTIONS

© Kober Verlag AG, Bern

© Aurora Productions, Zuid-Scharwoude 2014

www.aurora-productions.com

www.boyinra.nl

Oorspronkelijke titel: Das Buch der Gespräche.

In 1920 voor het eerst uitgegeven door Verlag der Weissen Bücher, München.

Nederlandse vertaling door M. ter Marsch-Keen;
2^e druk, bewerkt door Pieter M.G. van Exter

ISBN 978-90-73007-338

Niets uit deze uitgave mag worden vermenigvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

INHOUD

Bekentenis	7
Weten en gebeuren	11
Licht en schaduw	25
De macht van de geest	33
Het juweel van het hart	39
Wending	45
Het gesprek over het binnenste	
Oosten	53
Het gesprek over het heengaan	
van de voleindigde	61
De bloementuin	67
De slechte leerlingen	77
De nacht van het onderzoek	87
Individualiteit en persoonlijkheid	95
Het rijk van de ziel	103
Zichzelf vinden	123
Over de oudere broeders	
der mensheid	133
Magie	151

Toen ik na lange tijd de hand van mijn hoge leraar, aan wie ik alles te danken heb wat ik heb gevonden, weer in de mijne mocht houden, toen ik voor het eerst zijn goedige ogen zag stralen in de zon van het zuiden en de zachte klank vernam van zijn stem, toen zei ik hem hoe groot mijn vreugde was nu uit zijn mond ook dat laatste weten te mogen vernemen, dat maar zo weinigen op deze aarde ten deel kan vallen. En ik meende toen nog dat dit weten niets anders dan de leer zou zijn van een geheime 'wetenschap', gelijkend op de aardse wetenschappen, maar dan alleen overleverbaar aan leerlingen die zeer op de proef zijn gesteld. Glimlachend keek de hoge meester mij aan, zweeg een poos en zei toen:
"Je bent een ware zoon van het westen!"

Wat je niet als 'wetenschap' ontvangt, komt je bedenkelijk voor, en je durft niet op de waarheid te vertrouwen zolang die je niet onder ogen komt in het kleed van de 'wetenschap', op de manier zoals men dit woord op jullie hogescholen opvat.

Je zult op een andere wijze moeten 'leren', mijn vriend!

Een andere soort van onderricht zul je moeten leren begrijpen dan die alleen waarde heeft in jullie landen.

Wil je tot de waarheid komen, dan moet je vóór alles de waan overwinnen dat de waarheid een 'weten' zou zijn!

Je streven zal voortaan op iets anders moeten worden gericht.

Je moet het gebeuren trachten te doorgronden!"

Een ogenblik later ging hij verder:

"De wereld van de ziel is een bestendig gebeuren.

Voor jou kan de wereld van de ziel zich

alleen ontraadselen wanneer je als een getuige van haar gebeuren in deze wereld binnengaat, die voor aardse zintuigen onbegrijpelijk is.

Eerst dan zul je die wijsheid vinden waarvan zelfs de wijste niets kan 'weten', maar die alleen werkelijk wordt geweten door hem die dit gebeuren in zichzelf heeft beleefd en het te allen tijde opnieuw beleven kan."

Op deze woorden van de eerbiedwaardige leraar volgde lange tijd een diepe stilte, slechts af en toe onderbroken door het honend geroep van een pepervogel. Met verre blik zag de meester over de zilvergroene wolken van het loof der olijfbossen, terwijl ik in mijn geest de vraag vormde of toch niet een bepaalde trap van beschaving en weten een noodzakelijke voorwaarde zou zijn, ook voor deze vorm van weten.

De verhevene, die de vraag in haar ont-

staan had gadeslagen en in mijn geest had gelezen (daar hij de uiterlijke taal van mijn mond slechts met moeite verstond en dus, hoewel vlak bij me, ook op geestelijke wijze mij moest begrijpen) begon opnieuw te spreken en zei:

“Beschaving, weten, geleerdheid, esthetisch gevoel, kunstkennis, wijsbegeerte, kortom alles waar je bij je vraag terloops aan hebt gedacht – zijn dingen zonder enige waarde, wanneer het erom gaat het laatste inzicht in de waarheid te verkrijgen.

Wat jij ‘filosofische speculatie’ noemt, wat ook in mijn land sinds eeuwen in niet geringe mate wordt beoefend – indien mijn land al niet de bakermat is van deze wijze om ‘wetenschap’ te beoefenen – werkt in één woord remmend op de geestelijke krachten die de mens het beleven van het geestelijk gebeuren in de ziel kunnen verschaffen.

Hier dwalen onze geleerden, wanneer ze menen het laatste inzicht der waarheid op

hun wijze te hebben gevonden; en jullie geleerden in het westen dwalen, wanneer ze vol ontzag de diepte van ons denken bewonderen en in de resultaten ervan de uiterst bereikbare kennis der waarheid vermoeden.

Ook is het geen toeval dat bij jullie in het westen mannen van het vlijmscherpe denken zijn opgegroeid, die door hun denken tot bijna overeenkomstige, indien niet tot dezelfde resultaten zijn gekomen als de denkers in ons land.

Zoals bij het schaakspel ontelbare combinaties in de figuren op het bord mogelijk zijn, en het schaakbord, als de plaats waar wordt gespeeld, toch nooit wordt verlaten, zijn ook alle resultaten die door het denken kunnen worden verkregen, steeds gebonden aan de wetten van het denken zelf en kunnen hun speelveld nimmer verlaten.

Wat men met denken echter zou willen vinden, ligt ver van dit speelveld verwijderd,

kan wel een voorwerp worden voor het denken - nadat men het heeft gevonden - maar kan door het denken nooit ofte nimmer gevonden worden . . ."

Weer na een korte pauze, die door de meester werd gebruikt om mijn begeleidster – een vrouw uit een oude familie van geleerden, die in alle takken van wetenschap thuis was – enige ophelderingen te geven over de verschilpunten tussen de oosterse en de westerse wijzen van leren en onderrichten, ging hij voort:

"Om de 'steen der wijzen', 'de waarheid', het oerdiepe geheim van alle geheimen te ontdekken – het uit de oerbron voortvloeiende, het rust-gevende en alle verlangen stillende – daartoe behoeft men niet te weten dat de aarde om de zon draait, dat de nachtelijke sterren geen lichtjes zijn aan de hemelkoepel, maar wereldlichamen, waar de donder en de bliksem vandaan komen en nog zoveel

andere dingen meer die door het verstand van de mens werden ontraadseld.

Dit alles is ten slotte volkomen onverschillig voor het beleven van wat van de oergrond is.

Iedere dag zou de zon om de aarde kunnen draaien, donder en bliksem zouden de uitingen van demonische machten kunnen zijn, de sterren zouden als kleine gloeilampjes iedere avond door luchtgeesten boven onze hoofden aangestoken kunnen worden . . .

Dit alles moet als beslist onbelangrijk worden beschouwd waar het gaat om het laatste inzicht der waarheid, om het beleven van het eeuwige . . .

Een of andere fictie om al deze verschijnselen te verklaren, zou de mens even goed dienen als het zekerste kennen van de natuurlijke samenhang, dat door allerlei gecompliceerde instrumenten kan worden bevestigd.

Wij betreuren de richting van de men-

selijke wil, die de mens dit weten als zo buitengewoon waardevol heeft doen beschouwen, omdat het voor hem de weg tot de geest voortdurend moeilijker maakt. Door al dit weten verliest hij een wereld van gevoelens, waarin hij blijvend thuis behoorde te zijn.

Door zijn instrumenten scheidt hij voor zichzelf gigantische organen van denkend begripen, die volstrekt niet in een harmonische verhouding staan tot zijn gegeven begripsvermogen. En hij misleidt zichzelf wanneer hij meent door deze verstandelijke inzichten, die reeds lang niet meer overeenstemmen met zijn feitelijke werkings-mogelijkheden, de waarheid, die hij tenslotte zoekt, ook maar een duimbreed naderbij te zijn gekomen . . .

Alles wat hij zó bereikt, is het bewustzijn van een machteloosheid met betrekking tot de macht die hem werd gegeven, een gevoel van disharmonie tussen 'weten' en kunnen-bereiken.

Dit gevoel van machteloosheid verleidt hem ertoe om de macht die hem werkelijk – maar op zuiver geestelijke wijze – is gegeven, te minachten, terwijl hij tegelijkertijd met trots kijkt naar zijn ‘uitvindingen’, zonder zich ervan bewust te worden dat juist die het zijn die hem het beste ontroven, doordat ze het streven van zijn wil vasthouden in een richting die zich absoluut van het eigenlijke einddoel verwijdert . . .

Hij ziet het betrekkelijke niet in de feitelikheden van de uiterlijke wereld, ziet niet dat de ‘wetten’ der natuur die hij op deze wijze meent te kennen – zelfs wanneer hij ze heel goed kende – toch maar voorwaardelijk geldig zijn, en dat de kracht van de geest weliswaar niet de ‘wetten’ kan veranderen, maar wel de voorwaarden van de uiterlijke wereld . . .

Het eeuwige echter, dat hij met al zijn inspanning toch graag steeds helderder zou willen leren onderscheiden, blijft op

deze wijze, zolang de richting van zijn zoeken niet verandert, duurzaam ver van zijn inzicht verwijderd.

Morgen al zou deze gehele wereld der onmetelijke ruimte in stof uiteen kunnen vallen, een nieuw werelden-Al met geheel andere beperkingen zou de ruimten kunnen vullen, 'natuurwetten' zouden in werking kunnen treden waarvan jullie gehele 'wetenschap' nog niets vermoedt, en toch zou er in de eeuwige geest, die door een ondervinding moet worden begrepen, niets zijn veranderd.

Nietig en kortstondig is al het trotse 'weten' dat je in het uiterlijke tracht te bereiken, nietig en kortstondig is al het vermeende 'inzicht', dat nog het wijsgerig denken als hulpmiddel nodig heeft. Maar het begripen van het werkelijke, dat door een beleving wordt tot stand gebracht, maakt van de ongeleerdste bedelaar – die

zonder enig besef van wat jullie 'beschaving' en 'vooruitgang' noemen, in zijn hut in het bos zit, en slechts leeft van de milde gaven der pelgrims die door de jungle trekken – een eeuwige koning van alle werelden, een meester van alle leven.

Weliswaar behoef je niet als zo'n yogi in het oerwoud te gaan leven; het is echter wel gewenst dat de wijsheidsleerling die in het avondland woont, zover op de hoogte is van het uiterlijk weten van zijn tijd dat hij in de taal van zijn tijd met de mensen van zijn land kan spreken. Maar alle inzicht in het uiterlijk weten mag voor hem niet de weg versperren die hem belevend voert naar het weten van de geest, mag voor hem geen kluister worden, die hem in het voortgaan hindert! Eerst wanneer hij zijn uiterlijk weten overwonnen heeft, mag hij serieus hopen in zich het zeker-'weten' te zullen vinden, in het beleven van de geest!" -